

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Decizia nr. 131/2018

Ședința publică din 22 ianuarie 2018

Decizia nr. 131/2018

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Hotărârea pronunțată de instanța de fond

Prin cererea înregistrată, inițial, pe rolul Tribunalului Sibiu, secția de contencios administrativ și fiscal, la data de 20 decembrie 2013, reclamantul A. a solicitat, în contradictoriu cu pârătele Agenția Națională de Integritate și Inspectia de Integritate, anularea Raportului de evaluare nr. 56222/G/II din 02 decembrie 2013 întocmit de pârâtă.

Prin Sentința civilă nr. 3015 din 9 decembrie 2014, Tribunalul Sibiu a admis excepția necompetenței materiale, invocată de pârâta ANI, și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel Alba Iulia, secția contencios administrativ și fiscal.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel Alba Iulia la data de 16 ianuarie 2015.

Prin Sentința civilă nr. 81 din 24 aprilie 2015, Curtea de Apel a respins acțiunea, ca neîntemeiată.

2. Cererea de recurs

Împotriva acestei sentințe, reclamantul a declarat recurs, întemeiat pe art. 488 alin. (1) pct. 8 C. proc. civ., solicitând modificarea hotărârii recurate cu consecința admiterii acțiunii, astfel cum a fost formulată.

A arătat recurentul-reclamant că îndeplinește funcția de director general și administrator al SC B. SRL, societate care aparține Forumului Democrat al Germanilor din România, unicul său asociat. Mai îndeplinește și funcția de consilier local în Consiliul Local al Municipiului Sibiu din partea Forumului Democrat al Germanilor din România, începând cu anul 2000. Societatea a încheiat, în intervalul 2008 - 2010, nouă contracte de furnizare cu instituții aflate în subordinea ori sub autoritatea Consiliului Local Sibiu și cu societăți înființate de Consiliul Local Sibiu, prin care a livrat diferite imprimante conform profilului societății.

A precizat că activitatea sa în cadrul consiliului local se rezumă doar la participarea în ședințele comisiei din care face parte și, ulterior, în ședința de plen a consiliului, organisme în cadrul cărora se dezbate și se votează proiectele de hotărâri care vizează dezvoltarea orașului.

În cadrul societății, autonomia sa este limitată. Deși cumulează funcțiile de director și de administrator, toate hotărârile se adoptă la nivelul asociatului unic, Forumul Democrat al Germanilor din România, organizație care reprezintă minoritatea germană în România și care are o conducere colectivă la nivelul căreia se adoptă hotărârile. Astfel, în măsura în care societatea primește diferite comenzi, nu are dreptul de a le refuza, întrucât legalitatea și, îndeosebi, oportunitatea lor din punct de vedere economic este analizată la nivelul acestei asociații prin structura sa de conducere colectivă.

În ceea ce privește hotărârea de fond, instanța a ignorat tocmai scopul pentru care a fost adoptată Legea nr. 161/2003, respectiv combaterea oricărui fapt de corupție. Astfel, deși instanța a reținut în mod corect starea de fapt, a dat o interpretare care nu corespunde scopului legii. Contractele care au fost analizate în Raportul de evaluare nr. 56222/G/II din 02 decembrie 2013 nu au fost încheiate prin voința sa directă, ci încheierea acestora a fost dispusă de către o persoană juridică fără scop patrimonial, prin structura sa colectivă, astfel încât nu sunt îndeplinite prevederile art. 90 alin. (1) din lege.

A mai arătat recurentul că, la nivelul minorității germane, există deficit de personal astfel încât a fost nevoit, la vârsta sa înaintată, la solicitarea expresă a formațiunii politice a minorității din care face parte, dar și ca efect al votului majorității românești de la alegerile locale, să cumuleze ambele funcții, atât cea de conducere în cadrul micii societăți comerciale,

cât și cea de consilier în cadrul Consiliului Local Sibiu.

3. Apărările intimitatei

Prin întâmpinare, intimata-pârâtă Agenția Națională de Integritate a solicitat admiterea excepției nulității recursului, apreciind că recurentul nu dezvoltă motive de nelegalitate și nu precizează care sunt normele de drept material încălcate sau aplicate greșit de prima instanță.

În subsidiar, pe fond, a solicitat respingerea recursului, ca nefondat.

4. Procedura de soluționare a recursului

4.1. Cu privire la examinarea recursului în completul de filtru

Raportul întocmit în cauză, în condițiile art. 493 alin. (2) și (3) C. proc. civ., a fost analizat în completul de filtru, fiind comunicat părților în baza Încheierii de ședință din data de 2 octombrie 2017, în conformitate cu dispozițiile art. 493 alin. (4) C. proc. civ.

Prin Încheierea din 11 decembrie 2017, completul de filtru a respins excepția nulității recursului, a constatat că cererea de recurs îndeplinește condițiile de admisibilitate și, pe cale de consecință, a declarat recursul ca fiind admisibil în principiu, în temeiul art. 493 alin. (7) C. proc. civ., și a fixat termen de judecată pe fond a recursului.

4.2. Cu privire la fondul recursului

4.2.1. Analiza motivului de casare invocat

Înalta Curte, examinând hotărârea atacată în raport de prevederile legale incidente, constată că recursul este nefondat, pentru considerentele ce vor fi arătate în continuare.

Recurentul-reclamant A. a supus controlului de legalitate al instanței de contencios administrativ, în temeiul art. 22 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, Raportul de evaluare nr. 56222/G/II din 02 decembrie 2013, întocmit de intimata-pârâtă Agenția Națională de Integritate.

Prin raportul contestat s-a reținut că, în perioada 2008 - 2012, reclamantul a încălcat regimul juridic al incompatibilităților, prin nerespectarea dispozițiilor art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, pentru că, în calitate de consilier local, pe de o parte, și administrator/director general/executiv și președinte al consiliului de administrație în cadrul SC B. SA, pe de altă parte, a încheiat contracte de prestări servicii și de furnizare produse cu autoritățile administrației publice locale din care făcea parte.

Potrivit dispozițiilor art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, care fac parte din Secțiunea a 4-a - "Incompatibilități privind aleșii locali", Cap. 3, Titlul IV,

"(1) Consilierii locali și consilierii județeni care au funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor ori alte funcții de conducere, precum și calitatea de acționar sau asociat la societățile comerciale cu capital privat sau cu capital majoritar de stat ori cu capital al unei unități administrativ-teritoriale nu pot încheia contracte comerciale de prestări de servicii, de executare de lucrări, de furnizare de produse sau contracte de Asociere cu autoritățile administrației publice locale din care fac parte, cu instituțiile sau regiile autonome de interes local aflate în subordinea ori sub autoritatea consiliului local sau județean respectiv ori cu societățile comerciale înființate de consiliile locale sau consiliile județene respective".

Conform art. 91 alin. (3), teza I din aceeași lege: "Alesul local poate renunța la funcția deținută înainte de a fi numit sau ales în funcția care atrage starea de incompatibilitate sau în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție (...)".

Dispozițiile art. 92 alin. (1) din aceeași lege prevăd că, "Încălcarea dispozițiilor art. 90 atrage încetarea de drept a mandatului de ales local la data încheierii contractelor".

Aceste dispoziții legale vizează incompatibilitatea aleșilor locali, inclusiv a consilierilor locali în categoria cărora se află și reclamantul, astfel că sunt lipsite de temei criticile acestuia referitoare la aplicarea acestor norme legale în raport de care s-a reținut starea sa de incompatibilitate.

Din cuprinsul acestor dispoziții legale rezultă că starea de incompatibilitate a consilierilor locali este în raport cu calitatea de asociat și administrator la societăți comerciale cu capital privat, care nu pot încheia contracte comerciale de furnizare

de produse cu instituțiile aflate în subordinea ori sub autoritatea consiliului local.

De asemenea, dispozițiile legale citate/menționate anterior, interzic în mod expres încheierea contractelor comerciale de furnizare produse de către societățile comerciale cu capital privat care au ca asociați/administratori persoane care dețin și calitatea de consilieri locali cu instituțiile aflate în subordinea ori sub autoritatea consiliului local.

Această incompatibilitate prevăzută de dispozițiile legale citate/menționate anterior a fost instituită de legiuitor pentru evitarea oricărui conflict de interese.

Dispozițiile legale reținute ca temei al stării de incompatibilitate în cauza de față au pornit de la scopul legii și anume asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice și combaterea corupției.

Cum recurentul-reclamant a deținut în același timp calitatea de consilier local cât și pe cea de administrator/director general/executiv și președinte al consiliului de administrație în cadrul SC B. SA, societate ce a încheiat contracte ce furnizare produse și de prestări servicii cu SC C. SA Sibiu, Casa de Cultură a Municipiului Sibiu și cu Consiliul Sibiu, în mod corect în cuprinsul raportului de evaluare s-a reținut încălcarea interdicției prevăzută de art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003.

De altfel, această situație de fapt nu este contestată de recurentul-reclamant, care recunoaște îndeplinirea funcțiilor în cadrul societății și a calității de consilier local, precum și încheierea contractelor menționate în raportul de evaluare.

Susținerile sale, privind încheierea contractelor de către o persoană juridică fără scop patrimonial, prin structura sa colectivă, și deficitul de personal la nivelul minorității germane, nu au nicio relevanță, dispozițiile legale fiind fără echivoc.

Prin urmare, sunt neîntemeiate criticile aduse hotărârii primei instanțe referitoare la actul administrativ contestat întocmit de Agenția Națională de Integritate, nefiind incident motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C. proc. civ.

4.2.2. Soluția instanței de recurs

Față de cele ce preced, Înalta Curte în temeiul art. 496 alin. (1) C. proc. civ. și art. 20 din Legea nr. 554/2004, va respinge recursul, ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Respinge recursul formulat de reclamantul A. împotriva Sentinței civile nr. 81 din 24 aprilie 2015 a Curții de Apel Alba Iulia, secția de contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 22 ianuarie 2018.

Procesat de GGC - CT